

[REDACTED]

Ministerie van Defensie

Militaire inlichtingendienst

Postbus 20701
2500 ES 's-Gravenhage
Telefoon [REDACTED]
Telefax [REDACTED]

Aan: zie verzendlijst

Uw brief Uw kenmerk Ons nummer DIS/92/181/4373 Datum 12 nov 1992
onderwerp: CVIN-bijdrage

1. Als bijlage bied ik U aan de MID-bijdrage ten behoeve van de CVIN-vergadering van 17 september 1992.
2. Zonder bijlage is deze brief ongerubriceerd.

Hoofd Staf Afdeling Inlichtingen
voor deze
Hoofd Stafafdeling Inlichtingen

[REDACTED]

Kolonel der Grenadiers

Bijlagen: één

Bezoekadres:
Kalvermark 28
's-Gravenhage

Doorkiesnummer:
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
Verzendlijst behorende bij brief nr. DIS/92/

d.d. 12 november 1992

<u>Aan</u>	<u>Ex nr.:</u>
Voorzitter CVIN	1
Hoofd BVD t.a.v. dhr [REDACTED]	2.
BuZa/ DAV	3
BuZa/ AMAD t.a.v. Drs [REDACTED]	4
Plv. Hoofd MID/ KM	5
Plv. Hoofd MID/ KL	6
Plv. Hoofd MID/ KLu	7
<u>Intern:</u>	
HMID	9
HSI/ MID	10
HMA/ MID	11
HPEA/ MID	12
Bureau MA	13 t/m 16
Bureau PEA	17 t/m 20
MID-Archief	21

Bijlagen: één

Bezoekadres:
Kalvermark 28
's-Gravenhage
[REDACTED]

Doorkiesnummer:
[REDACTED]

INLICHTINGENBRIEFING DEFENSIERAAD D.D. 11 NOVEMBER 1992

1. GEMENEBEST VAN ONAFHANKELIJKE STATEN

1.1 (C) Rusland

In oktober heeft [REDACTED] de "Wet op de Defensie" ondertekend. Dit is een kaderwet, die de bevoegdheden van parlement, president, regering en defensie-apparaat regelt. Volgens de wet worden de hoofdlijnen van het defensiebeleid vastgesteld door het parlement. Daartoe moet het parlement onder meer de grondbeginselen van de militaire doctrine aanvaarden. Verder moet het parlement de uitvoering van het defensiebeleid op hoofdpunten controleren. De nadere invulling van dit beleid berust echter bij de president, tevens opperbevelhebber, en het defensie-apparaat. Met name de Generale Staf speelt in dit verband een hoofdrol. De wet bepaalt verder dat de personeelssterkte van de Russische Strijdkrachten in vredetijd niet groter mag zijn dan 1% van de Russische bevolking, hetgeen momenteel een bovengrens van 1,5 miljoen betekent.

Ondanks deze "Wet op de Defensie" ontbreken nog steeds de voorwaarden voor een doeltreffend Russisch defensiebeleid. Het voornaamste probleem is dat door onderlinge verdeeldheid en de smalle machtsbasis van de huidige regering de Russische politieke leiding nog steeds geen algemeen aanvaard, alomvattend nationaal veiligheidsconcept heeft kunnen ontwikkelen. Daardoor is er ook nog steeds geen officieel aanvaarde Russische militaire doctrine. De [REDACTED] Minister van Defensie [REDACTED] heeft gewezen op het grote belang van deze doctrine: "Velen, waaronder ik, pleiten ervoor dat er eerst een militaire doctrine komt, op basis daarvan wordt een concept voor de opbouw van de strijdkrachten opgesteld en tenslotte worden op basis daarvan de aanschaffingen vastgesteld". Een dergelijke rationele defensieplanning blijkt echter onder de gegeven politieke omstandigheden niet mogelijk.

Het gevoerde beleid draagt sterk het karakter van crisismanagement. Dit geldt zeker ook voor de militaire begroting. De financiële planning wordt ernstig bemoeilijkt door de hoge inflatie van inmiddels ca. 30% per maand. De begroting wordt daarom per kwartaal bijgesteld. Vooral om politieke redenen wordt in de defensiebegroting prioriteit toegekend aan het zoveel mogelijk op peil houden van de levensomstandigheden van het militaire personeel en aan extra-woningbouw voor over te plaatsen militairen. Daarvoor wordt ca. 2/3 van het militaire budget uitgetrokken (1991: ca. 30%). Daarentegen zijn de aanschaffingen dit jaar met zeker 70% teruggebracht. Hoewel [REDACTED] onlangs heeft aangegeven dat de defensie-uitgaven volgend jaar verder moeten worden teruggebracht en in dat verband heeft opgeroepen tot nieuwe personeelsreducties, zal de personeelszorg in zijn visie toch prioriteit behouden. Verder is aangekondigd dat de aanschaffingen volgend jaar enigszins zullen worden verhoogd om een te sterke groei van de werkeloosheid (en grote sociale onrust) in de defensie-industrie te voorkomen alsmede de militair-technologische basis en productie-capaciteit te behouden voor een nog nader te bepalen selectieve modernisering van de strijdkrachten.

Een symptoom van de chaotisch verlopende defensieplanning betreft de personeelssterkte van de Russische strijdkrachten. Nadat dit voorjaar voor 1995 een

[REDACTED]

plancijfer van 2,5 miljoen was genoemd, werd vanaf de zomer tot begin oktober voor dat jaar een aanzienlijk lager cijfer opgegeven, namelijk 2,1 miljoen. Op 20 oktober verklaarde de Russische Generale Staf echter dat inmiddels voor 1995 een sterkte van de Russische strijdkrachten van 1,5 miljoen was voorzien. Oorspronkelijk was gepland om dit cijfer van 1,5 miljoen pas in 1999 te bereiken. De reden voor deze nieuwe bijstelling is vrijwel zeker het beperkte potentieel aan beschikbare dienstplichtigen. Volgens de waarnemend Chef Generale Staf is op dit moment slechts 62% van de functies voor dienstplichtigen gevuld en volgens hem is er op dit punt ook geen reden voor optimisme voor de toekomst. De tekorten worden veroorzaakt door objectieve demografische factoren (teruglopende omvang van de in aanmerking komende leeftijdscategorie), een toenemend gebruik van wettelijke mogelijkheden voor uitstel/vrijstelling van dienstplicht, dienstplichtontduiking, en de recent doorgevoerde verkorting van de dienstplicht. Reeds in april van dit jaar was vanuit het personeelsdirectoraat van de Generale Staf gewezen op het tekort aan dienstplichtigen en aangegeven dat er geen alternatief was voor een snelle reductie van de Russische krijgsmacht tot 1,5 miljoen man. Deze stellingname werd toen echter "overruled" door de hoogste defensie-leiding.

Volgens nog onbevestigde berichten houden functionarissen van het Russische Ministerie van Defensie er zelfs rekening mee, dat in 1993 onder invloed van deze problemen met de dienstplicht de personeelssterkte verder zal teruglopen en reeds in dat jaar onder de 1,5 miljoen man zal komen te liggen. Een dergelijke ontwikkeling zou een al bestaand probleem nog verergeren, namelijk dat tegenover het groeiende tekort aan dienstplichtigen een toenemend overschot staat aan beroepsofficieren.

Als laatste voorbeeld van de problemen waarmee de Russische militaire top te kampen heeft, kan de terugtrekking van Russische troepen uit het buitenland dienen. Recent besloot de Russische defensieleiding de terugtrekking van eenheden uit de Baltische staten op te schorten. Deze beslissing is vrijwel zeker ingegeven door de ernstige problemen bij de opvang van de terugtrekkende eenheden. Er is onvoldoende huisvesting voor deze militairen beschikbaar. Er dreigde verzet van de kant van de betrokken militairen tegen de voorgenomen terugtrekking. Van die kant werd gevreesd dat men na terugtrekking -in tegenspraak tot de beloften van de Minister van [REDACTED] "in een kaal veld" in Rusland zou worden neergezet. De planning van de terugtrekking wordt ook bemoeilijkt doordat veel lokale civiele autoriteiten weigeren huisvesting ter beschikking van teruggetrokken militairen te stellen.

Het is opmerkelijk dat de grote moeilijkheden waarmee de Russische strijdkrachten te maken hebben, tot dusverre nauwelijks reacties in de Russische politiek oproepen. Ook het ontbreken van een duidelijk defensie-beleid blijkt geen onderwerp van wezenlijke politieke discussie. De debatten in het parlement en daarbuiten concentreren zich vooral op de economie en in mindere mate op het beleid tegenover de andere voormalige Sovjet republieken. Het Russische parlement stemt derhalve in de praktijk stilzwijgend in met de afbrokkeling van het militaire vermogen.

Het Hoofd Stafafdeling Inlichtingen

[REDACTED]

Kolonel der Grenadiers